

ты най-нарѣдъ бѣло слабо и беспомощно. То ся-наченѣ једва отъ четыредесять годинъ насамъ, отъ когато ся-поизвихъ прѣвѣ българскы училишта и прѣвѣ българскы книги. Нѣ въ послѣдне врѣмѧ Блѣгаре-ти ся-поздигнѣхъ еряшто фанариоты-ты и слѣдъ многогодишнѣ мирнѣ борбѣ за црквишнѣ-ты си правдинѣ отхврѣлихъ фанариотско-то иго. И така, на 1870 г. 27-й феврар. јединъ вѣсокъ Султанскѣй Ферманъ вѣздигнѣ Българскѣ-тѣ Црквѣ, подъ имѧ *Българскѣй Екзархатъ*. А на 1872 год. 11-й февр. съ цареско изволеніе Блѣгаре-ти на јединъ сборъ въ Цариградъ си избрахъ за прѣвѣ Българскѣй Екзархъ *Илариона Ловчанскѣй*, който въ сѫщите-то врѣмѧ си даде оставкѣ-тѣ и намѣсто него ся-избра *Ангелъ Видинскѣй*.